

“Ik heb gewoon mijn eigen moeder uitgebuit”

Christine (32): “Ik vond het zo oneerlijk. Ik stond dag en nacht voor haar klaar, in mijn eentje. Mijn moeder is pas 57, maar ze tobt al een aantal jaren met haar gezondheid. Dus hielp ik haar bij het boodschappen doen, het huis schoonmaken, wassen, strijken... Er kwam geen einde aan. Op een gegeven moment dacht ik: wat krijg ik ervoor terug? Het begon met kleine dingen. Ik nam wat tijdschriften en de krant mee, want die las ze toch niet. Daarna werd het de cd-speler, video en zo, want die gebruikte ze ook niet. Uiteindelijk haalde ik bijna dagelijks geld van haar rekening om er in de stad wat leuke dingen voor mezelf van te kopen. Ik merkte in die tijd dat mijn moeder steeds minder blij was me te zien. Op een dag wilde ze me eigenlijk niet binnenlaten. Toen ik haar vroeg wat er aan de hand was, barstte ze in tranen uit. Ze had al maanden in de gaten dat ik haar geld opmaakte, maar durfde er niets van te zeggen. Ze voelde zich schuldig, omdat ik haar zo goed hielp, en nam het voor lief. Ik ben ontzettend geschrokken van dat gesprek. Ik heb gewoon mijn eigen moeder uitgebuit.”

Komt zo'n verhaal u bekend voor? Laat het er niet bij zitten en neem uw verantwoordelijkheid. U kunt een oplossing vinden met de medewerkers van Veilig Thuis. Op de achterzijde leest u hoe u Veilig Thuis kunt bereiken.

Als zorg aan ouderen ontspoord...

kunt u terecht bij Veilig Thuis

Of ouderenmishandeling nu voortkomt uit onmacht, onkunde of onwetendheid of dat iemand moedwillig mishandelt, doet er in eerste instantie niet toe.

Belangrijk is dat de mishandeling stopt. Dat is alleen mogelijk als u hulp zoekt. Het inwinnen van advies bij het Steunpunt is een goede eerste stap. Dit is een mogelijkheid om eindelijk iets aan de situatie te veranderen. Ook als u alleen een vermoeden heeft van ouderenmishandeling, is het goed om Veilig Thuis te bellen.

Wat kan Veilig Thuis voor u betekenen?

De medewerkers luisteren naar uw verhaal en geven gericht advies en informatie. U kunt daarbij anoniem blijven. De medewerkers kunnen hulpinstanties inschakelen. Deze ondersteuning is geen verplichting. U bepaalt zelf wat u met de informatie en het advies doet.

Veilig Thuis is altijd bereikbaar (7 dagen per week, 24 uur per dag).

veiligthuiswestbrabant.nl

Stop
ouderenmishandeling

West-Brabant

ADVIES- EN MELDPUNT
HUISELIJK GEWELD EN
KINDERMISHANDELING

veiligthuiswestbrabant.nl

VEILIG
THUIS

Geweld stopt
niet vanzelf.

Veel mensen nemen de zorg voor een partner, ouder, familielid of kennis met de beste bedoelingen op zich. Ze willen klaarstaan voor hun naaste. Maar soms wordt de zorg te zwaar. Bijvoorbeeld omdat iemand steeds verder in gezondheid achteruit gaat. Of omdat een verzorger zelf te veel aan zijn hoofd heeft. Het gevolg kan zijn dat een verzorger een oudere geestelijke, lichamelijke en/of financiële schade toebrengt of verwaarloost. In veel gevallen gebeurt dit onbedoeld. Uit onmacht, onkunde of onwetendheid.

Als zorg aan ouderen ontspoord...

Soms mishandelt iemand bewust. Bijvoorbeeld omdat hij of zij er financieel beter van wil worden of kwaad is op het slachtoffer. Hoe dan ook: in beide gevallen is sprake van mishandeling.

Één op de twintig zelfstandig wonende mensen van 65 jaar of ouder is slachtoffer van mishandeling in de thuissituatie.

“Ze was ernstig vermagerd en droeg vuile kleren”

Erik (45): “Mijn burens runden jarenlang de buurtsuper bij ons in het dorp en als kleine jongen liep ik daar vaak binnen. De buurman overleed en zijn vrouw kwam er op 75-jarige leeftijd alleen voor te staan. Tot overmaat van ramp kreeg ze vlak daarna een beroerte. Ze kon niet meer voor zichzelf zorgen. Toch wilde ze in het dorp blijven wonen, in dat enorme huis. Een neef, die niet al te ver weg woonde, zou de zorg wel op zich nemen. Daarna zag ik mijn buurvrouw eigenlijk nooit meer. En ik zag die neef nauwelijks meer. Na weken zag ik hem weer eens naar binnen gaan. Ik heb toen aangebeld, maar hij wilde me niet binnenlaten. Daarop heb ik het Veilig Thuis gebeld. De medewerker vroeg of ze iemand langs moest sturen, maar na overleg met haar besloot ik om het zelf nog eens te proberen. De volgende dag ging ik terug en de buurvrouw deed open. Ik kon mijn ogen niet geloven toen ik haar zag: ze was ernstig vermagerd en droeg vuile kleren. En toen ik wat te drinken wilde inschenken en in de koelkast keek, bleek er alleen appelmoes in huis te zijn. Ik wist niet of ik me ermee mocht bemoeien, maar ik deed het gewoon en zocht hulp voor mijn buurvrouw.”

Neemt u net als Erik uw verantwoordelijkheid? Neem contact op met Veilig Thuis. Op de voorzijde van deze folder staat het telefoonnummer van Veilig Thuis.

“Als het zo moest, ging ik liever dood”

Jan (82): “Veel durfde ik er niet van te zeggen als ze zo tekeerging. Ik hou toch van mijn vrouw. Bovendien maak ik het haar lastig. Dat waren mijn gedachten. Door een hersenbloeding kan ik de linkerkant van mijn lichaam niet meer goed gebruiken. Ik kan niets meer zonder hulp van anderen. En ik ga steeds verder achteruit. Mijn vrouw merkte dat ook, want mijn verzorging nam steeds meer tijd in beslag. Toen begonnen de scheldpartijen. Helaas bleef het daar niet bij. Ze ging me ook negeren. Liet me soms een halve dag in bed liggen, ging de deur uit zonder iets te zeggen of praatte dagenlang niet tegen me. Ik voelde me steeds slechter. Ik trok me helemaal terug in mezelf en had geen zin meer in contact met mijn vrouw. Ik wilde mijn kinderen niet eens meer zien. Als het zo moest, ging ik liever dood. Een bezoek aan de arts zorgde voor verandering. Ik vertelde hem na lang aandringen wat er aan de hand was en hij vroeg om een gesprek met mijn vrouw. Vanaf toen konden we weer samen praten.”

Wilt u dat er iets verandert aan uw huidige situatie of kent u iemand die hulp nodig heeft? Neem dan uw verantwoordelijkheid. De medewerkers van Veilig Thuis kunnen u verder helpen. Op de voorzijde van deze folder treft u de gegevens van Veilig Thuis aan.